

Στα τέλη του φθινοπώρου του 1821, η ελληνική επανάσταση είχε στεριώσει στα νησιά, τη Ρούμελη και τον Μοριά. Οι αντικειμενικοί στόχοι της Φιλικής Εταιρείας είχαν επιτευχθεί. Εκείνο, που χρειαζόταν πια, ήταν η πολιτική οργάνωση και η διοίκηση των απελευθερωμένων περιοχών. Οι Φιλικοί και οι επαναστάτες δεν είχαν μπει προεπαναστατικά σε τέτοια θέματα, ακριβώς για να μη δημιουργηθούν φατρίες και ανταγωνισμοί. Κάποιοι, όμως, έπρεπε να διοικούν. Ο Δημήτριος Υψηλάντης κι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης έβαζαν επιτακτικά το ζήτημα.

Από την πλευρά τους, οι κοτζαμπάσηδες και οι παραδοσιακοί πρόκριτοι δίσταζαν να προχωρήσουν σε εκλογές για την ανάδειξη κυβέρνησης, καθώς τα δημοφιλή ονόματα εκείνης της εποχής ανήκαν σ' αυτούς που πολεμούσαν. Καθυστερούσαν, ώσπου να μπορέσουν να ελέγξουν και πάλι την κατάσταση και να σιγουρευτούν πως θα την ξαναπάρουν στα χέρια τους. Έτσι κι αλλιώς, ο πολύς κόσμος αυτούς γνώριζε ως πολιτικούς ηγέτες. Όμως, η λαϊκή πίεση ογκωνόταν. Στις απελευθερωμένες περιοχές άρχισαν να εκλέγονται οι πληρεξούσιοι, που θα τις εκπροσωπούσαν σε μian εθνοσυνέλευση.

Οι παραδοσιακοί πρόκριτοι συσπειρώθηκαν γύρω από τον κοτζαμπάση της Μάνης Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη (1765 - 1848). Τον είχαν διορίσει οι Τούρκοι από το 1816 με ενέργειες του Σουκιούρ μπέη που δεν ήταν άλλος από τον εξισλαμισμένο ξάδερφο του Πετρόμπεη και γιο του Σκυλογιάννη Μαυρομιχάλη. Ο Πετρόμπεης βρήκε αφοσιωμένο σύμμαχο τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο (1791 - 1865) που γύρισε από το εξωτερικό στο Μεσολόγγι μόλις ξέσπασε η επανάσταση και αναδείχτηκε πολιτικός ηγέτης στη Δυτική Ελλάδα.

Στις 11 Οκτωβρίου (1821), έφτασαν στο Άργος οι πρώτοι πληρεξούσιοι. Έρχονταν από την Ύδρα. Μαζεύτηκαν και οι Πελοποννήσιοι. Ο Πετρόμπεης καθυστέρουσε. Όταν οι πληρεξούσιοι απείλησαν πως θα πάρουν τα όπλα, ο Μανιάτης κοτζαμπάσης αναγκάστηκε να ορίσει την 1^η Δεκεμβρίου ως μέρα έναρξης των εργασιών της εθνοσυνέλευσης αλλά φρόντισε να συνεννοηθεί έγκαιρα με τον Μαυροκορδάτο.

Η πρώτη εθνοσυνέλευση ξεκίνησε την 1^η Δεκεμβρίου του 1821, στο Άργος. Δεν προχώρησε, όμως. Από την αρχή διαπιστώθηκε πως οι Στερεοελλαδίτες πληρεξούσιοι έλειπαν. Τους καθυστέρουσε σκόπιμα ο Μαυροκορδάτος αλλ' αυτοί που βρίσκονταν στο Άργος, δεν το γνώριζαν. Μετά από θυελλώδη συζήτηση, υπερίσχυσε η

πρόταση του Πετρόμπεη: Η συνάθροιση ονομάστηκε Πελοποννησιακή Συνέλευση με περιορισμένες αρμοδιότητες. Πάντα με προτάσεις του Μαυρομιχάλη, η συνέλευση προχώρησε στην εκλογή Πελοποννησιακής Γερουσίας. Πρόεδρος της γερουσίας εκλέχτηκε ο Δημήτριος Υψηλάντης. Το λαϊκό αίσθημα ικανοποιήθηκε. Όμως, η προεδρία ήταν αξίωμα χωρίς αντίκρισμα, αφού η γερουσία δεν είχε ουσιαστικές αρμοδιότητες. Σύντομα, θα την υποκαθιστούσε η εθνοσυνέλευση, όπου οι πρόκριτοι θα επέβαλαν τη θέλησή τους. Με τον Δημήτριο Υψηλάντη πρόεδρο της Βουλής.

(τελευταία επεξεργασία, 1 Δεκεμβρίου 2021)